

POSTANOWIENIE

Dnia 28 października 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Renata Żywicka

w sprawie z powództwa R.K.

przeciwko N. w W.

o odszkodowanie za naruszenie zasad równego traktowania w zatrudnieniu,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w dniu 28 października 2025 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 16 maja 2024 r., sygn. akt XXI Pa 27/24,

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2. zasądza od R.K. na rzecz N. w W. kwotę 675 zł (sześćset siedemdziesiąt pięć złotych) wraz z odsetkami z art. 98 § 1¹ k.p.c. tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 7 listopada 2023 r., VII P 1186/18, Sąd Rejonowy w Warszawie oddalił powództwo R.K. o odszkodowanie za naruszenie zasady równego traktowania przeciwko N. w W. oraz orzekł o kosztach zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy w Warszawie wyrokiem z dnia 16 maja 2024 r., XXI Pa 27/24 oddalił apelację powoda oraz zasądził od niego na rzecz strony pozwanej 675 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym wraz odsetkami, w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu

świadczenia pieniężnego, za czas po upływie tygodnia od dnia jego doręczenia zobowiązanemu do dnia zapłaty.

W skardze kasacyjnej od powyższego wyroku powód zarzucił naruszenie: 1. art. 94 pkt 9 k.p.; 2. art. 233 § 1 k.p.c.; 3. art. 18^{3a} § 1 k.p. ; 4. art. 11² k.p.; 5. art. 94 pkt 10 k.p.; art. 78 § 1 i § 2 k.p.; art. 8 k.p.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący uzasadnił występowaniem istotnego zagadnienia prawne dotyczącego zakresu swobody uznaniowej pracodawcy w decyzjach dotyczących przyznawania nagród uznaniowych oraz obowiązku równego traktowania pracowników zgodnie z art. 94 pkt 9 k.p. oraz oczywistą zasadnością skargi kasacyjnej z uwagi na treść rozstrzygnięcia oraz naruszone przepisy prawa materialnego oraz procesowego mające wpływ na treść orzeczenia.

Mając powyższe na uwadze skarżący wniósł o uchylenie wyroku Sądu Okręgowego i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez ten sąd oraz o zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz powoda kosztów postępowania kasacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną pozwany wniósł o wydanie postanowienia odmawiającego przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania; oddalenie skargi kasacyjnej - w przypadku przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania kasacyjnego w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie: (1) występuje istotne zagadnienie prawne, (2) istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, (3) zachodzi nieważność postępowania lub (4) skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W związku z

tym wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinien wskazywać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w powołanym przepisie, a jego uzasadnienie zawierać argumenty świadczące o tym, że rzeczywiście, biorąc pod uwagę sformułowane w ustawie kryteria, istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy.

Pełnomocnik strony skarżącej wskazał, że w skardze kasacyjnej występuje istotne zagadnienie prawne oraz, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, jednak stanowisko w tym zakresie nie zostało w sposób prawidłowy uzasadnione.

Wymaga więc przypomnienia, że w art. 398⁴ § 2 k.p.c., wśród istotnych wymagań skargi kasacyjnej, ustawodawca wymienił obowiązek złożenia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania i jego uzasadnienie. Ustawodawca nieprzypadkowo bowiem, konstruując wymagania skargi kasacyjnej, wyodrębnił w oddzielnych przepisach art. 398⁴ k.p.c., obowiązek przytoczenia podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia (§ 1) i obowiązek przedstawienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania i jego uzasadnienia (§ 2). Chodzi zatem o dwa odrębne, kreatywne elementy skargi kasacyjnej, które spełniają określone cele i podlegają ocenie Sądu Najwyższego, na różnych etapach postępowania kasacyjnego. Wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania i jego uzasadnienie podlegają analizie na etapie przedsądu, natomiast przytoczone podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie oceniane są dopiero po przyjęciu skargi do rozpoznania, w trakcie jej merytorycznego rozpoznawania. Oba te elementy muszą być więc przez skarżącego wyodrębnione, oddzielnie przedstawione i uzasadnione, a dla spełnienia wymogu z art. 398⁴ § 2 k.p.c. nie wystarczy odwołanie się - tak jak to ma miejsce w niniejszej sprawie - do podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia, bo choć dla obu tych przesłanek argumenty mogą być podobne, to Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze okoliczności uzasadniające przyjęcie jej do rozpoznania, nie analizuje zaś podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia. Skarga kasacyjna powinna być tak zredagowana i skonstruowana, aby Sąd Najwyższy nie musiał poszukiwać w uzasadnieniu jej podstaw pozostałych elementów konstrukcyjnych skargi, ani tym bardziej się ich domyślać. Skarga kasacyjna jest wszak szczególnym środkiem zaskarżenia, realizującym przede

wszystkim interes publiczny, polegający na usuwaniu rozbieżności w orzecznictwie sądów powszechnych oraz na wspomaganiu rozwoju prawa, zatem uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania powinno koncentrować się na wykazaniu, iż takie okoliczności w sprawie zachodzą (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 31 stycznia 2008 r., II UK 246/07, LEX nr 449007; z 10 marca 2008 r., III UK 4/08, LEX nr 459291; z 9 czerwca 2008 r., II UK 38/08, LEX nr 404134 i z 19 czerwca 2008 r., II UZ 18/08, LEX nr 406392).

Mając na uwadze, że wniosek skarżącego nie zawiera wymaganego uzasadnienia przywołanych podstaw przedsądu skarga kasacyjna nie mogła zostać przyjęta do merytorycznego rozpoznania.

Stwierdzając, że nie zachodzą przyczyny przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, Sąd Najwyższy postanowił, zgodnie z art. 398⁹ § 2 k.p.c. O kosztach orzeczono w oparciu o art. 98 § 1 i § 1¹ k.p.c.

[I.T.]

[a.ł]